

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *Europa legszebb állatkertje*

Forrás:

Bp. Philip.

Bp.

1921. VII. 14.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Europa legszebb állatkertje.

Az utóbbi időben többen élesen támadták székesfővárosi Állat- és Növénykert vezetését. Azt írták, hogy az állatkert elhanyagolt, az épületek rohull a vakolat, az utak piszkosak és — a mi a fő hiba — állat alig van benne és a mi van, az csak lézeng, csont és bőr, rossz nézni. Kimentünk az állatkertbe, alaposan megszemlélünk mindent, mert megakartunk győződni, hogy valóban olyan elszomorítóak-e az állapotok a nagy áldozatok árán fenntartott kulturintézményünkknél?

A kedvezőtlen megállapításokkal szemben, lelkiismeretes megfigyelés alapján állíthatom, hogy állatkertünk ma a leggondozottabb, legkedvesebb kertje a fővárosnak és a legnépesebb, legtöbb állatot számláló állatkertje a kontinensnek. A schönbrunni állatkert már a háború legelső éveiben ugyszólván teljesen kipusztult, mert az állatok takarmányozása lehetetlenné vált. A híres berlini „Zoo“ hasonlóképpen a takarmányhiány miatt megszűnt az a nagyszerű intézmény, a németek nemzeti büszkesége lenni, a mi békében volt. A világhíres Hamburg melletti Stellingen, Hagenbeckék állatparkja, mely békében az egész kontinens állatkertjeit állataegzótikus vadakkal, ma szintén a legsivárabb képet mutatja egyrészt a takarmányhiány miatt, másrészt pedig, mert nemcsak a valutáris differenciák, hanem az angol és francia gyarmatok állatkereskedelmi tilalma lehetetlenné teszi új állatok beszerzését.

Nos, — és a mi állatkertünk? erről előbeszédnek annyit, hogy a kontinens két legnagyobb hírű állatkertje, a berlini és a stellingeni több ízben írt a budapesti állatkert igazgatóságának, hogy nincsen-e eladó állat, megveszik bármilyen áron is. Kell-e ennél nagyobb dicséret?

A külföldi szakköröknek tudomásuk van arról, hogy a budapesti állatkert ma a legnépesebb állatállománya a legjobb kondíciónak örvendő minden évben szaporodik is, mert a kellő takarmá-

nyozás folytán az állatok a fogságban is tenyészrepekések maradnak.

Szó sincs róla, nagy gondokkal kellett megküzdenie a mi állatkertünknek is, de a szakértelem és az odaadó gondoskodás meg tudta menteni az állatállományt.

A kert már magában is a legkellemesebb hatással van az emberre. Az utak ragyognak a tisztaságtól, a növényzet buja és rendezett, a bokrok és fák tövében mindenütt kis táblák a növény pontos tudományos nevével. Az állatházak kitatarozva, kíméselve, elhanyagoltságnak nyoma sincsen.

Az állatállományból természetesen hiányzik némelyik állatfaj, a melyet vagy nem lehetett kelőten táplálni, vagy a melyek előregedve, elpusztultak s egyelőre nem pótolhatók. Így nélkülözzük a falánk fókák kedves mozgékony csoportját. Ezen igazán nem lehet megütközni és erről nem tehet az állatkert vezetősége. A foka ugyanis kizáróan tengeri vízben és tengeri halakkal tartható életben a fogságában is. A balsors elvette tengerünket, nem lehetett a fókák létfenntartásához szükséges vizet és táplálékot beszerezni.

Elpusztult a tigris is, a mely már huszonegy éve volt az állatkert lakója, öreg volt; ma teljesen lehetetlen új példányt beszerezni. A többi emlősállat azonban ugyszólván teljes számban képviselve van. A nevezetesebb és Középeurópában ma már ritkaságszámba menők közül különösen ki kell emelnünk a jegesmedvéket, a melyek azelőtt, a régi jó világban a fókákhoz hasonlóan, csupán tengeri halakkal táplálkoztak. Ma három jegesmedvéje van az állatkertnek, ezeket sikerült a következő kosztra fogni: *lőháji, disznóháji, zsiradékból* leves, lőfejvelő és kenyér. Bécsben és Németországban nincsen már jegesmedve! Kifogástalan kondícióban van az öt oroszlan (a jövő hónapban kicsinyeik lesznek), ugyszintén a viziló-pár (családi öröm várható szeptemberben), továbbá az elefántok (a fiatal tehén a jövő évre már tenyészképes kort ér el, tizenöt éves lesz).

Ritkaság számba megy a kontinens mai állatkertjeiben a nyolc bölényből álló csorda, a melyre

büszkék lehetünk. Tudvalevő, hogy a vadbölény az utolsó évek alatt teljesen kipusztult Európából. Erdélyben, a hol valamikor nagy csordákban tanyáztak, az 1700-as évek derekán lőtték le az utolsót. Azután Hohenlohe hercegnek sikerült a bölényt meghonosítani a Felsőmagyarországon fekvő javosinai birtokán, de a háború ezeket éppen úgy elpusztította, mint az orosz cár litvániai, bialostoki vadászterületén féltve őrzött utolsó példányokat. Az állatkert bölényei minden évben ellenek borjakat. Kitünően érzik magukat a leopardok, a pumák, az öt csikos hiéna (ma már szintén ritka állatkerti lakó), a gnúk, jak-ok, egy- és kétpupú tevék (minden évben szaporodnak), a zebbrák, a majmok. Az utóbbiak legrövidebb ideig bírják ki a mi klímánkat, de jól felnevelhető ivadékaik állandóan pótolják az állományt, úgy, hogy — habár hét éve nem történt import, — ma is 30 drb. van belőlük.

Nincsen terünk rendre felsorolni az összes állatokat, Legyen elég annyi, hogy a pontosan vezetett leltár szerint mintegy ötszáz darab különféle emlőssel dicsekedhetik a mai nehéz viszonyok mellett is állatkertünk és némelyik fajtából valóbar módja lesz külföldi állatparkok számára exportálni nagy áron. Hasonlóképpen teljes a létszám a szárnnyasok csoportjánál. Itt mindössze a strucc hiányzik, a mely az idők folyamán elpusztult.

Tanulságosabb, egészségesebb, kellemesebb szórakozóhelye alig van tehát a fővárosnak, mint az Állat- és Növénykert, a mely igazán nem érdemli meg a rosszakaratu és egyenesen érthetetlen ócsárlást, hanem ellenkezően, a legmesszebbmenő pártolást és elismerést.

Ugy ér'esültünk, hogy több külföldi pénzesport tett már ajánlatot a fővárosnak, hogy hajlandó bérbevenni az állatkertet. Óva intjük a fővárost, hogy az ajánlattevőkkel érdemben csak szóba is álljanak, mert a nyereszkesedésre alapított magánvállalkozás menaszériává, vurslívá súlyosztaná le ezt a kulturálokat szolgáltató intézményt, s melyet bármily áldozatok árán is fenn kell tartani a viszonyok joobbrafordulásáig. A nagyközönség megértő támogatása szükséges ahoz, hogy a főváros megfelelhessen ennek a kötelességének.

K. B.